bobo

Nr. 41
losse nummers f 1,30
België 21 F.

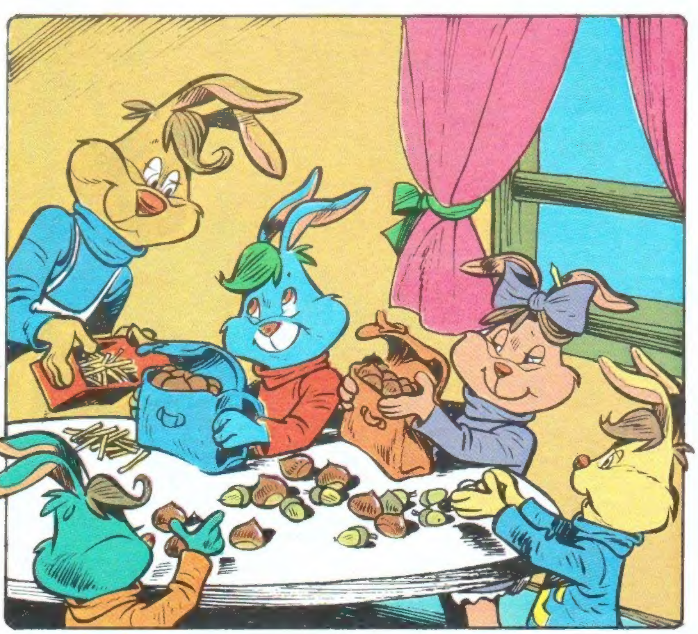

bobo

Jammer hoor! De zomer is nu écht voorbij. De blaadjes dwarrelen van de bomen. Maar ook de kastanjes komen naar beneden. En de eikels, met die leuke dopjes erop. Handenvol hebben de kinderen er al opgeraapt...

„Wat moet je er mee doen?" zegt Boemsi. „Kun je ze opeten?" Welnee! Natuurlijk niet! „Maar je kunt er allerlei leuke dingen van maken," zegt Krabbel. „Poppetjes. En pijpen. En beesten!"

„We zullen het je wel leren," zegt Bobo. Thuis legen ze hun zakken en tassen op tafel. „Wat leuk!" zegt mama. „Gaan jullie wat maken? Hier zijn afgebrande lucifers, voor pootjes en benen en zo." Boemsi snapt er niets van!

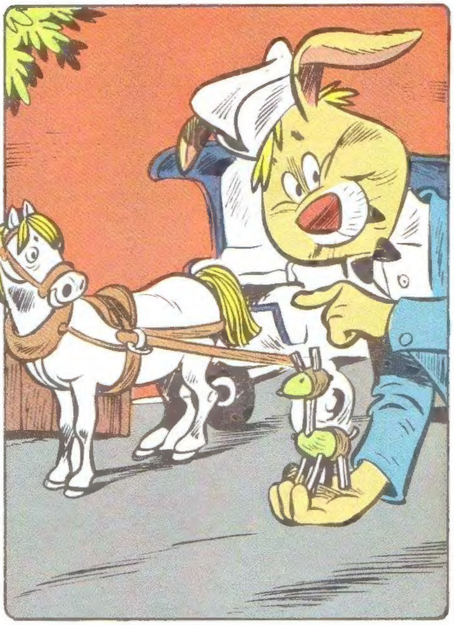

Maar Boemsi ziet al gauw, hoe het moet! Ze maken de mooiste beesten. Bobo maakt zelfs een egel, van een kastanjedop. En Krabbel heeft een zeilbootje gemaakt! Met een papieren zeil.

eikels en kastanjes

Als de melkboer komt, laat Boemsi hem trots een paar beestjes zien. „Tóch jammer, dat je ze niet kunt éten!" zegt ze.

„Maar mijn páárd lust ze wel!" zegt de melkboer. „Dat beestje is voor u," zegt Boemsi. „Niet voor het paard, hoor!"

„Misschien gaan we zondag wel weer eikels zoeken! Maar dan voor uw paard!" roept Boemsi als de melkboer wegrijdt.

En ja hoor, dat doen ze! Papa en mama vinden het ook leuk en gaan mee, zodat ze zelfs naar het grote bos kunnen gaan. 's Avonds kunnen ze émmers vol eikels naar het paard van de melkboer brengen!

's Avonds zijn ze allemaal moe van die hele dag in het bos. Ze vallen metéén in slaap. En Krabbel heeft zo'n mooie droom! De hele nacht vaart ze in haar mooie kastanjeboot met het papieren zeiltje!

Jip en Janneke

Bah, vies

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Jip moet een boodschap doen. En Janneke gaat mee.

Wat moet je halen? vraagt Janneke.

Een half pond basterdsuiker, zegt Jip. En een half pond meel. Voor de appeltaart.

Heb je geen mandje om het in te doen? vraagt Janneke.

Nee, zegt Jip. Het gaat zo wel.

Dag kinders, zegt de kruidenier. Wat zal het wezen?

Een half pond basterdsuiker en een half pond meel, zegt Jip.

De kruidenier weegt het netjes af. En Jip krijgt twee zakken.

Daar gaan ze weer.

Laat het niet vallen, Jip, zegt Janneke.

Ik laat nooit iets vallen, zegt Jip. En hij gaat harder lopen.

O kijk, de brug is open. Jip en Janneke gaan even kijken. Want er komt een schip doorheen.

Jip zet de zakjes boven op het hek.

Boem, de brug is weer dicht.

En Jip pakt de zakjes weer op. Maar o jee, er is een gaatje in de ene zak.

De suiker loopt eruit.

Jip houdt zijn handje voor het gat. Maar hij scheurt het per ongeluk nog verder open.

O kijk toch, al de suiker valt uit de zak.

Oei, zegt Janneke. Een heel bergje suiker op straat.

Laten we het er weer indoen.

Maar dat kan niet. De zak is kapot.

Ik stop het in mijn broekzak, zegt Jip. Met zijn handjes pakt hij de suiker van de straat. En Janneke doet het ook. En ze stoppen hun zakken vol met suiker.

Als ze thuiskomen zegt moeder: En?

Jip graait in zijn broekzak.

Hier, zegt hij. En hij legt een handvol suiker op tafel.

En dit, zegt Janneke. En ze grijpt ook wat suiker uit haar zak.

O, o, zegt moeder. Ik dacht het al. Zonder mandje boodschappen doen! En de suiker is zo vies, Jip. Daar bak ik geen taart van. Ga maar gauw weer terug.

En dan gaan Jip en Janneke weer naar de kruidenier.

En nu nemen ze een mandje mee.

Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

Vriendjesdier

Ik wil als vriend
een egel.
Iedere avond
zet ik een bakje melk
in de tuin.
Ik wacht heel lang
en geduldig,
maar hij komt niet.
Op een avond
hoor ik geritsel.
De egel komt
uit zijn holletje
onder de schuur
en drinkt van de melk.
Iedere dag komt hij terug,
als het bijna donker is.
Zo worden we vrienden.

Als moeder zeurt: „Zet een muts op je kop!”,
dan zet ik al mijn stekels op.
Als vader zeurt: „Ben je nou nog niet klaar!”,
dan word ik ontzettend prikkelbaar.
Als ze niet willen, dat ik languit op de grond lig,
dan word ik heel erg stekelig.
Als ze dan roepen: „Je bent een klier, je bent een vlegel!”,
dan rol ik me lekker op en zeg: „Nee hoor, ik ben een egel!”.

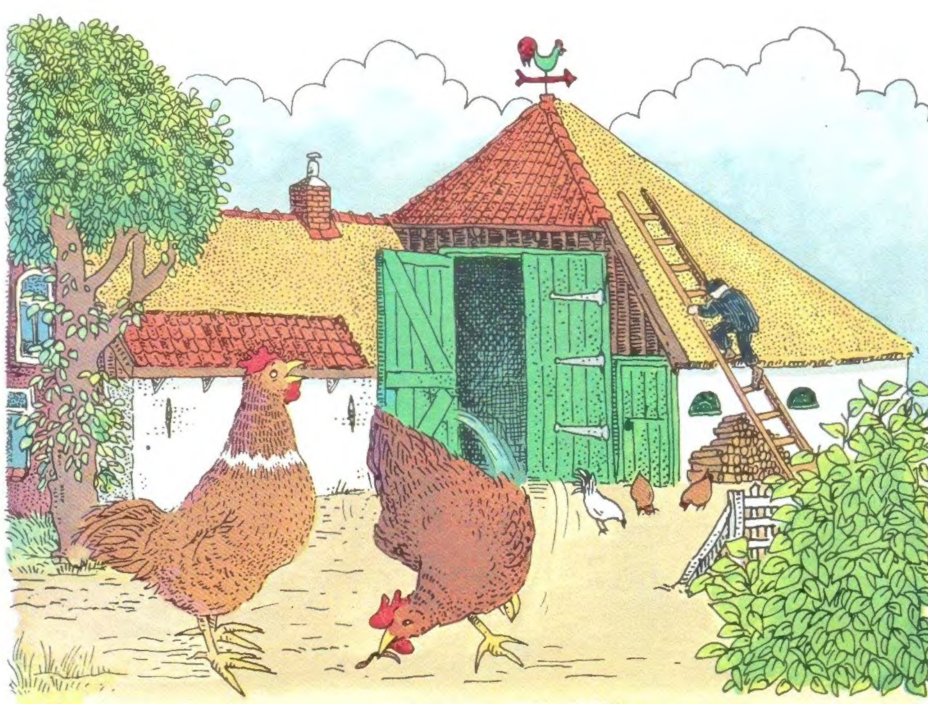
Herfst

klimop
uil
bomen
specht
big
in een boom
zoek de
andere
drie biggen
beuk
rietsigaren
paardebloem
das
paddestoelen
eekhoorn
wandelende eend
wilde roos
beukenootjes
rozebottels

herfstbladeren
vliegende eenden
eekhoorn
berk
tortelduif
bladeren van de esdoorn
ijsvogel
zwammen
hert
mannetjes-hert
fazant
boomstronk
zwammen
zwemmende eend
varens
beekje
vliegenzwa
© 1979 hutchings/purnell ltd. england

Het groen-met-rode haantje

Boer Jansen wilde een windwijzer hebben. En toen er een koopman aan de deur kwam, kocht hij een rood en groen geverfd haantje van blik. Hij zette het bovenop de hooischuur.
Op een morgen, toen juffrouw Kippetrip wormen liep te zoeken op het erf, keek ze toevallig omhoog. Meteen liet ze de dikke worm die ze gevonden had vallen. Haar vriendin, Spikkeltje, pikte hem in en liep er hard mee weg. Maar juffrouw Kippetrip merkte het niet eens. Ze stond met haar snavel wijd open naar het rood-met-groene haantje op de schuur te staren.
„Wat is hij knap!" zei ze. En ze kakelde en krabde in de grond, maar het haantje keek niet naar haar.
Juffrouw Kippetrip was een keurig, bruin kippetje. Om haar nek groeiden witte veertjes, zodat het net leek of ze een linnen kraagje om had. Ze zag er altijd zo netjes uit. Het leek wel of ze pas gewassen en gestreken was. Juffrouw Kippetrip liep voor de schuur heen en weer en af en toe keek ze stiekem van opzij naar het rood-met-groene haantje.
Soms draaide hij een beetje in het rond, maar hij keek niet terug.
Juffrouw Kippetrip vloog op het hek en klapperde met haar vleugels. Toen begon ze op het hek heen en weer te lopen.
Ze dacht: „Als hij mij ziet, begint hij vast te kraaien."
„O," zuchtte ze, „hij heeft vast een heel mooie stem. Als hij nu maar eens kraaide."
Maar het haantje zag haar niet.
„Als ik op de stapel hout vlieg, sta ik wat hoger," dacht ze.
„Dat zal ik eens proberen." Ze vloog op de hoogste stapel hout.
Ze liep heen en weer en klapperde met haar vleugels, maar het haantje keek niet naar beneden.
„Wat heeft hij een prachtige hanekam," zei juffrouw Kippetrip en ze deed nog meer haar best om aandacht te trekken.
Er kwam onweer opzetten. Juffrouw Kippetrip kroop onder een struik, maar ze zorgde wel dat ze een kijkgaatje had om naar haar liefje te kunnen gluren.
„Nu zal hij wel naar beneden komen

Tekeningen: Monica Maas

vliegen," dacht juffrouw Kippetrip. De donder rolde en de bliksem flitste om hem heen, maar hij bleef stil bovenop de schuur staan. Hij draaide alleen af en toe een beetje in het rond.

„O, wat is hij dapper," dacht juffrouw Kippetrip. Toen de regen voorbij was, ging ze weer naar hem staan kijken. „Wat zien zijn veren er prachtig uit na de regen," zei ze. „Iedere andere haan zou er verfomfaaid uitzien na zo'n regenbui, maar hij glanst nog mooier dan anders." En toen liep ze de schuur in.
„Denk eens aan," zuchtte ze. „Hij zit hier net boven."
Plotseling vloog ze op een plank die tegen de muur hing, en vandaar fladderde ze de hooizolder op. Ze rustte een poosje uit en vloog toen op een balk net onder het dak. Ze keek naar het raam boven haar kopje. Het was gebroken. Als ze door het gat vloog, was ze bij haar liefje. Ze spreidde haar vleugels uit en — zwiep — daar stond ze, bovenop het dak.
Juffrouw Kippetrip boog haar kopje en krabde met haar tenen over de dakpannen. Toen keek ze van opzij naar het haantje, maar hij staarde over haar heen. Ze werd een beetje moediger en liep naar de nok van het dak. Toen deed ze een stapje achteruit, ze spreidde haar vleugels en ze keek...
„Wat!" gilde ze. „Hij is van blik. Niet alleen zijn poten, maar zijn prachtige rode en groene veren zijn ook van blik!" Die arme juffrouw Kippetrip! Ze gunde zich geen tijd meer om terug te gaan langs de weg die ze gekomen was. Ze ging naar de rand van het dak, fladderde met haar vleugels en liet zich — boem! — naar beneden vallen.
Alle kippen en de haan renden met uitgestrekte nek naar de plaats waar ze neergekomen was. En een lawaai dat ze maakten!
De hond blafte en de varkens begonnen te krijsen. Juffrouw Kippetrip sprong overeind en schudde haar veren.
„Wat deed jij in vredesnaam bovenop de schuur?" vroeg de oude grijze kip.
„Moet je soms je poten breken?"
„Je hebt daar een prachtig uitzicht," zei juffrouw Kippetrip en ze draaide gauw haar kopje om, zodat niemand kon zien dat ze een kleur kreeg.
„Ik denk, dat ze bij het weerhaantje op bezoek is geweest," zei de witte haan. Hij had juffrouw Kippetrip al een paar maal gevraagd of ze zijn vriendinnetje wilde worden.
„Hou je maar liever bij levende hanen," zei hij streng. „Dan hoef je niet zo hoog te vliegen."
Juffrouw Kippetrip liep weg. Ze hield haar koppetje hoog, maar in haar hart was ze verdrietig. „En toch was hij knap," zei ze in zichzelf. „En als hij geleefd had, was hij misschien wel van mij gaan houden."

Tekst: Abbie Phillips Walker

Overgenomen uit: Het verhalenboek voor kleuters
Uitgave: Ploegsma Amsterdam

Is het herfst of

In de herfst ziet de natuur er heel anders uit dan in de lente. Dat weet jij natuurlijk ook wel. Maar weet je ook precies wat er zo verschillend is? Kijk maar eens goed naar de tekening. Op deze pagina is het herfst. . . maar niet overal. Er zijn een paar dingen die in de herfst niet thuishoren. Zie jij welke dat zijn?

is het lente?

Op deze helft van de tekening is het lente. Maar als je goed oplet, zie je hier ook vast wel iets dat niet klopt. Er zijn vijf dingen die niet bij het voorjaar horen. En op de tekening hiernaast zijn ook vijf dingen die je niet in de herfst ziet. Wil je weten wat er mis is? Op pagina 15 staat de oplossing.

Tekening: The Tjong Khing

Groepjes van vijf

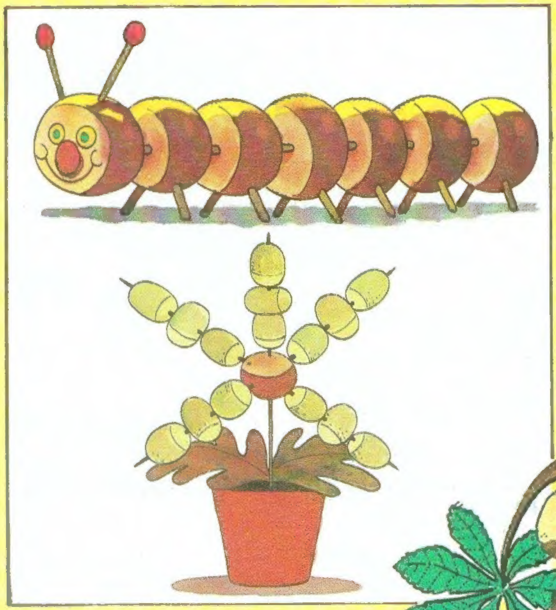
Je weet vast wel dat in de herfst de blaadjes vallen. Soms vallen ze op de mensen en op de kinderen die buiten onder de bomen lopen. Zeg, kun jij steeds om vijf blaadjes een lijntje tekenen? Kijk maar naar het voorbeeld.

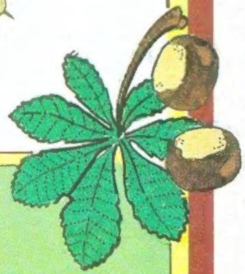

beste ouders

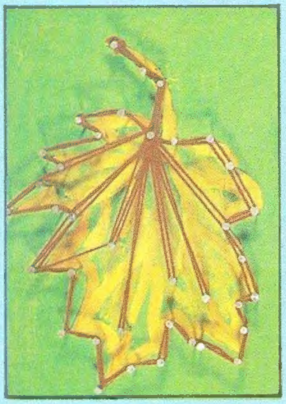
Met eikels en kastanjes

Met wat er in een herfstbos te vinden is, kan heel wat afgeknutseld worden. Met behulp van lucifers en een priem kunnen eikels of kastanjes op allerlei manieren aan elkaar bevestigd worden. Hiernaast ziet u een paar voorbeelden. Het kan erg leuk zijn om bij de rups de kastanjes in verschillende kleuren te schilderen. Het plantje wordt levendiger door draadjes wol om de luficers tussen de eikeltjes te knopen. Knutselmogelijkheden genoeg, een hele herfst lang.

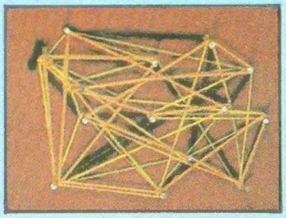

Spijker-schilderijtje

Iets waar uw kind zich helemaal in kan uitleven is een spijkerschilderijtje. Benodigdheden zijn een plankje, spijkers, restjes wol en verf. Eerst wordt het plankje beschilderd en daarna kunt u er de spijkers in slaan. De woldraadjes kunnen nu door het kind zelf op allerlei manieren om de spijkers worden gewikkeld. Het resultaat doet het uitstekend in de kinderkamer.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

In de herfst vallen de blaadjes van de bomen. Maar er is nu meer te zien in het bos. Denneappels, wilgekatjes, klitten en nog veel meer moois. Wat uw kind met dit alles kan doen, staat volgende week in Kleutertje Knutsel. Eveneens is het een aardige aanleiding om er met de kleine eens een dagje op uit te trekken en in bos en hei rond te snuffelen.

Lenteplaat:
Jongen veegt herfstbladeren op,
meisje plukt bramen,
paddestoelen,
koolmees aan pindasliert,
eekhoorn met bruine eikel.

Herfstplaat:
Meisje ligt te zonnen,
kikkerdril in de vijver,
boom met groene bladeren,
sneeuwklokjes,
vogelnest met jonge vogels.

Boekjes om op te hangen

Twee klassieke sprookjes op een bijzondere manier uitgegeven. Aladdin en de wonderlamp en Assepoester. Opengeslagen vormt ieder boekje een vrolijke carrousel, waarbij de plaatjes een ruimtelijke werking hebben. Het kan dan worden opgehangen of neergezet. De boekjes zijn vooral geschikt als voorlees- of speelboek vanaf vier jaar. Uitgave Van Reemst. Prijs f. 8,25

bobo Nr. 41 - 19 oktober 1979

Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

VOGELTJE FLIER LEERT VLIEGEN

Vogeltje Flier leert vliegen.
Vogeltje Flier is nog dom.
Hij fladdert en piept nog zo angstig.
Oei, fladderdeflap, hij rolt om!

Maar Vadertje geeft hem een duwtje
en Moedertje geeft hem een zoen:
Vogeltjes Flier, moeten vliegen.
Daar is eenmaal niets aan te doen.

Kom hier kleine Flier, hup, naar boven.
Tjoep, fladderdeflap naar de goot.
Daar komt hij, daar zit hij warempel.
Ha, vogeltje Flier, jij bent groot!

Tekst: Vera Witte
Tekening: Maria Roothaan

